



PROFESSOR PLOFPRUIK IN HET LAND VAN GOUD EN ZAND



Kindertoneel

door

BART VAN EETEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PROFESSOR PLOFPRUIK IN HET LAND VAN GOUD EN ZAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BART VAN EETEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2022 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen. Telefoon (03)3.66.44.00,
E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Professor Plofpruik - Een beetje een verstrooide professor met lange grijze haren. Hij heeft een laboratorium en vindt zijn uitvindingen geweldig. In werkelijkheid schort er vaak nog wat aan. Zijn nieuwste uitvinding is een tijdreismachine. Door de reis door de tijd verandert zijn kapsel en haarkleur (vandaar plofpruik).

Roborob - De assistent van de professor, door hem zelf uitgevonden. Hij is slim maar traag en heeft geen gevoel voor humor. Door de reis door de tijd wordt hij vlot en krijgt hij humor, het wordt een lolbroek.

Loesje - Het vrolijke en pientere nichtje van de professor. Komt regelmatig op bezoek in het laboratorium. Ze heeft een rups in een pot bij zich en wordt per ongeluk weg geflitst door de tijdreismachine. Door de reis door de tijd verandert haar haarkleur en haar rups.

De rups - Is gevangen door Loesje en in een glazen pot gedaan. Door de reis door de tijd wordt ze levensgroot en uiteindelijk verandert ze ook in een prachtige vlinder.

Neppetitus - Is een tovenaars met een weelderige boezem, ze doet aan duistere magie. Ze wil met de farao trouwen en doet alles om te voorkomen dat hij met een ander trouwt. Ze heeft twee gezichten: tegen de Farao is ze erg aardig en tegen anderen is ze erg onaardig!

Knoest en Toot - Bewakers van de piramide, gezeten op struisvogels. Ze zijn erg onnozel en komen vaak terecht in zinloze conversaties. Ze zijn bang van Neppetitus, hun struisvogels ook en die steken dan ook regelmatig de kop in het zand.

Farao Benni Hassan - Aardige en goedgelovige heerser van het Land van Goud en zand. Hij hoopt dat de legende uitkomt en dat hij zo met een prinses kan trouwen. Het duurt wel lang voor zijn prinses komt en daarom overweegt hij met Neppetitus te trouwen.

Toetje de Tikker - Behoort tot het vaste gevolg van de farao. Ze legt de belevenissen van de farao vast door het met een beitel in steen te tikken. Een druktemaker die een tik heeft als ze praat.

Ze kan niet altijd bijhouden met tikken en daarom maakt ze zich er soms makkelijk vanaf door het een ander af te korten en samen te vatten.

Wazizi de Wapperaar - Behoort tot het vaste gevolg van de farao. Zorgt er met een grote waaier van (struisvogel)veren voor dat de farao zijn verkoeling krijgt. Donker gekleurde man/vrouw met een Arubaans accent, is wazig en afwezig.

De Zandgeest - Is slechts een stem in 1 scène. Tekst kan live of vooraf ingesproken ten gehore gebracht worden.

DECOR:

Wordt gebruik gemaakt van een laboratorium, woestijn en piramide. Wordt aan begin van scène vermeld wanneer er een wisseling plaatsvindt.

SCÈNE 1

Professor Plofpruik en Roborob in het lab

(het podium is ingericht als een laboratorium waar een grote machine in staat. Het gordijn gaat open, de prof is druk bezig in zijn lab en merkt dan het publiek op)

PROFESSOR PLOFPRUIK: Hé hallo kinderen, wat leuk dat jullie er zijn! Ik ben Professor Plofpruik, welkom in mijn laboratorium. Hier werk ik in het geheim aan de meest geweldige en briljante uitvindingen. Ik ben namelijk superslim en vind de meest ongelofelijke dingen uit, dat deed ik al toen ik nog heel klein was. Zo heb ik bijvoorbeeld uitgevonden dat, uhh, dat poep... stinkt! Eerlijk zeggen nou hè, jullie poep, stinkt die ook een beetje? Ja, zie je wel, dat heb ik dus uitgevonden! Knap hè! En zo heb ik nog veel meer belangrijke dingen uitgevonden. Echt te veel om op te noemen. En mijn allerbeste uitvinding tot nu toe, jullie hebben hem misschien al wel gezien, dat is mijn assistent, Roborob. Dat is een hele slimme robot die ik zelf heb gemaakt. Zal ik hem eens aanzetten? Hier zit de "aan" knop. Zijn jullie er klaar voor? Daar gaat ie dan... *(robot wordt op een "houterige" manier wakker)*

ROBOROB: Ik ben Roborob, hallo kinderen, hallo kinderen, hallo kinderen... *(zwaait naar kinderen maar blijft hangen en blijft herhalen. Professor Plofpruik tikt Roborob op de rug, waardoor die weer door gaat)* Hallo kinderen!

PROFESSOR PLOFPRUIK: Dat heeft ie wel vaker. Hij is nog niet helemaal perfect, maar als ik er nog een beetje aan schaaft, dan wordt ie supergaaf!

ROBOROB: Ik ben Roborob, ik help de professor bij zijn uitvindingen. Ik doe de cont, de cont, de cont, *(Professor Plofpruik tikt 'm weer aan)* controle van al het werk van de professor. Ik ben eigenlijk zijn enige uitvinding die goed gelukt is.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Wat? Hoezo ben jij de enige uitvinding die gelukt is? Wat dacht je dan van mijn fantastische brillenkoker? Ik zal 'm er wel eens even bij pakken, voilà daar is ie dan.

ROBOROB: Maar een brillenkoker is toch om een bril in te doen?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ja, maar deze bril is dus ook nog eens een koker! Als ik 'm opzet, kan ik er van alles mee laten koken. Ik hoef er alleen maar naar te kijken. Dus kijken, kijken, koken. Ik doe het even voor. Roborob, hou dit ei eens even vast. Dan zet ik mijn brillenkoker op en kijk ik 'm gaar. Wil je hem hard of zacht gekijkt, uhh gekookt bedoel ik.

ROBOROB: Nou professor, weet je wel zeker dat het goed

PROFESSOR PLOFPRUIK: Aaaah, Roborob is bang! Wat ben je toch een zacht gekookt ei! We gaan het gewoon doen, ik zal bewijzen dat het werkt. Hou vast! *(geeft ei aan Roborob)* Kijken, kijken, en koken... *(2x)* Zo, nu is het ei dus al gekookt!

ROBOROB: Zal ik dat dan maar even cont, cont, cont, *(krijgt weer een tik)* controleren. *(tikt het ei tegen zijn voorhoofd kapot, het ei blijkt niet gekookt)* Oh jee, ik dacht al: dat wordt kijken, kijken, niet koken.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ha, ha, ha, die is wel heel zacht gekookt, Roborob met z'n eierkop! Ha, ha, ha.

ROBOROB: *(lacht onwennig mee)* Ha, ha, ha, nou professor, dat was duidelijk niet een van je beste uitvindingen.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ja dat is zo, maar als ik er nog een beetje aan schaaf, dan wordt ie supergaaf.

ROBOROB: Zo gaat het bij iedere uitvinding, niks gaat in één keer goed.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ja dat kan wel zo zijn, maar het zijn mooie uitvindingen. En als ik er nog een beetje aan schaaf dan worden ze supergaaf! En dit hier is mijn allernieuwste uitvinding, daar ben ik wel heel trots op, de tijdreismachine. Daar kun je mee door de tijd en de ruimte reizen. Je kan er mee naar het verleden, naar vroeger. Dus bijvoorbeeld naar de tijd dat jullie opa's en oma's nog kleine kindjes waren. Of je kan er mee naar de toekomst, bijvoorbeeld naar de tijd dat jullie allemaal al grote mensen zijn *(fantaseert erop los)* Of zelfs héééél ver terug in de tijd naar toen er nog dinosaurussen waren, of....

ROBOROB: Zeg professor, waar zijn die knoppen eigenlijk voor?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nou, met deze knop kun je instellen naar welk jaar je wil reizen. En met deze knop kun je instellen naar welke land je wil reizen.

ROBOROB: En als je dan in een ander land en een andere tijd bent aangekomen, hoe kom je dan weer terug in het hier en nu?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Dat is een verdomd goede vraag Roborob. Dat kan met behulp van deze speciale terugkeer armband (*zit om zijn pols*) Daar zit een 'terug naar huis-knop' op. Ik heb de machine en de armband nog maar net gemaakt en ik moet het nog uittesten. Ik weet nog niet of het allemaal goed werkt, maar als ik er nog een beetje aan schaaf dan wordt ie supergaaf!

SCÈNE 2

Loesje en de rups

(er klinkt een raar deuntje)

ROBOROB: Hé dat is de deurbel! Volgens mij hebben we bezoek.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ha, ha, ha, coole deurbel heb ik hè! Heb ik zelf gemaakt, knap hè. Ik vind het toch zo'n leuk deuntje, ff wachten tot ze nog een keer aanbellen. (*bel gaat opnieuw*) Ha, ha, ha, die is echt supergaaf! Ha, ha, ha,

ROBOROB: (*lacht onwennig mee*) Ha, ha, ha, erg leuk, maar zou je de deur niet eens open doen.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ach, het blijft een robot hè, geen gevoel voor humor... (*loopt naar de deur, doet open, Loesje komt binnen terwijl ze druk met haar gsm bezig is*)

LOESJE: Even dit berichtje verzenden, zo. Haai oompje, haai Roborob, en haai kinderen. Ik ben Loesje, het nichtje van Professor Plofpruik. En weet je hoe ik hem altijd noem? Prof plof, ha, ha, ha.

ROBOROB: Ha, ha, ha.

LOESJE: Ha, ha, jij lacht wel, maar je snapt het toch niet. Jij hebt geen gevoel voor humor. Jij zegt alles met een stalen gezicht, ha, ha, ha!

PROFESSOR PLOFPRUIK: Loesje, wat leuk dat je er bent. Maar wat heb je daar bij je?

LOESJE: Nee, dat zijn geen bijen. Dat is een ander beestje. Ze zat op een bloem en een vogel wilde haar opeten. Toen heb ik

haar snel gered en veilig in een potje gezet. Ik ben wel reuze benieuwd wat het voor een beestje is. Ik dacht ik ga eens bij prof plof en Roborob langs, die weten het misschien wel.

ROBOROB: Het is klein en het is groen. Is het een snotje misschien?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nee stalen stomkop, ik zal mijn vergrootglas eens even pakken... *(haalt enorm vergrootglas)*
Aha, ik zie het al...

LOESJE: Nou, wat is het dan....

PROFESSOR PLOFPRUIK: Het is een rups!

LOESJE: Een rups, wat is dat?

ROBOROB: Een rups is een larve, die verandert in een pop om vervolgens te transformeren naar het imagostadium vlinder.

LOESJE: Huh, wat zegt die bliken bolleboos nou allemaal?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ik zal het wel even uitleggen. Een rups eet heel veel blaadjes. En de rups eet en groeit en eet en groeit. Totdat ze eigenlijk niet meer in haar eigen velletje past. Dan krijgt ze het warm en begint het overal te jeuken. En uiteindelijk zoekt ze dan een rustig plekje op en verandert ze in een vlinder.

ROBOROB: Ik krijg het ook wel ooit warm en heb ook wel ooit jeuk. Verander ik dan misschien ook in een robot vlinder, een drone of zo?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nee Roborob, als jij jeuk hebt dan lossen we dat gewoon op met een beetje olie. *(laat een bus olie zien)*

LOESJE: Wauw, dus dit groene bewegende snotje, wordt straks een mooie kleurrijke vlinder, cool man! Zeg ome plof, wat is dat daar voor een rare machine, die heb ik hier nog nooit gezien.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Dat is mijn aller, aller, allernieuwste en aller, aller, aller knapste uitvinding, de tijdreismachine.

LOESJE: Huh, een tijdreismachine, wat kun je daar dan mee?

ROBOROB: Daar kun je mee door de tijd heen reizen.

LOESJE: Huh??

PROFESSOR PLOFPRUIK: Je kan er mee naar een andere tijd en plaats toe reizen. Kijk het werkt zo, weet je wat, ga er maar eens even in zitten.

LOESJE: Maar wacht eens even, ik ga nu toch niet naar een andere tijd of zo hè?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nee natuurlijk niet, het is maar om het uit te leggen. Zit ie wel lekker?

LOESJE: Ja hoor, of niet soms rupsje van me?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Kijk het gaat zo. Met deze knop kun je instellen naar welk jaar je wil reizen. En met deze knop kun je instellen naar welk land je wil gaan.

ROBOROB: Maar professor, nu moet je natuurlijk niet op de start knop drukken, want dan is Loesje Foetsie!

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nee, natuurlijk niet, we hebben de machine ook nog niet getest. Maar als alles goed is ingesteld dan druk je dus op deze knop en dan flits je zo naar een andere plaats en tijd. Goed hè?!

LOESJE: Wow, dat is tof ome plof!

ROBOROB: Maar je moet nooit op de startknop drukken als je de armband met de terug naar huis knop niet bij je hebt. Want dan kan je niet meer terug naar huis.

PROFESSOR PLOFPRUIK: *(trots en opschepperig)* Dus kinderen, jullie snappen natuurlijk wel dat er maar één professor op de hele wereld is die knap en slim genoeg is om zo'n machine te maken. En dat is de enige, de echte professor Plofpruik! Jahaaa, gaaf machientje, of niet! *(gaat stoer met 1 arm tegen de machine hangen en drukt per ongeluk de startknop in. Er komt rook en geluid, er volgt een flits)*

ROBOROB: *(gaat kijken in de machine)* Da's pech, Loesje weg!

SCÈNE 3

Paniek in het lab

PROFESSOR PLOFPRUIK: Oh jee, wat heb ik nu gedaan! Ik heb per ongeluk op de knop gedrukt en nu is Loesje weg!

ROBOROB: En jij hebt de armband met de terug naar huis knop nog, dus ze kan ook niet terug naar hier toe komen.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Oh, oh, oh, wat ben ik toch een oen, wat moeten we nu doen? *(loopt ijsberend op en neer)*

ROBOROB: Rustig professor, aan paniek hebben we niets. We gaan het proberen op te lossen. Laten we eerst eens kijken waar we ze naar toe gestuurd hebben. Kijk eens naar de eerste knop, naar welk jaar hebben we haar gestuurd?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Wow, wel drieduizend jaar terug!

ROBOROB: En wat zegt de tweede knop, naar welk land hebben we haar gestuurd?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Het Land van Goud en Zand!

ROBOROB: Land van Goud en Zand, waar ligt dat dan? Wat is daar te zien?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ik zal mijn grote boek er eens bij pakken. (*pakt enorm boek*) Even kijken, Land van Maas en Waal, Land van Laaf, Toverland, aha hier, het Land van Goud en Zand. Heel, heel lang geleden was er een Land van Goud en Zand. Dat land was een grote woestijn, dat is zand, zand en nog eens zand. De baas van dat land noemen ze geen koning maar een farao. Farao Benni Hassan heette hij en hij was heel rijk. Hij had heel veel goud. Hij had zelfs een piramide met een gouden punt erop.

ROBOROB: Een piramide, dat is een groot, stenen, driehoekig gebouw.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ik lees even verder. De gouden piramide gaat maar één keer per jaar open. Volgens een oude legende zal er ooit een mooie prinses uit de piramide komen waarmee de farao zal trouwen. Een oude legende?

ROBOROB: Een legende is een verhaal dat al eeuwenlang doorverteld wordt, maar waarvan niemand weet of het wel echt klopt.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Zo wat mysterieus, eens kijken wat er nog meer staat. Hier wordt het verhaal een beetje warrig. Farao zoekt vrouw, www, tovenares niet blij, prinses uit pir. klopt de leg wel, www? Het lijkt wel of ze het verhaal hier een beetje aan het afkorten en afraffelen zijn. En wat betekent www, er was toch nog helemaal geen internet in die tijd, wat raar!

ROBOROB: Nou, met dat verhaal schieten we ook niet veel op.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Als we Loesje terug willen vinden dan zit er maar 1 ding op. Wij moeten ook met de tijdreismachine

naar het Land van Goud en Zand. Dan kunnen we Loesje zoeken en misschien komen we er dan ook wel achter hoe het met die oude legende zit. Kom, we gaan erin!

ROBOROB: Wacht eens even, moeten we niet wat spulletjes meenemen?

PROFESSOR PLOFPRUIK: Hoezo? Wat dan? Schiet maar op, geen tijd te verliezen.

ROBOROB: We moeten in ieder geval de armband met de terug naar huis knop meenemen.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Ja, die heb ik om. Maar goed dat je het zegt, want er zijn een aantal dingen die je altijd mee op reis moet nemen. *(pakt spullen terwijl hij ze opnoemt)* Ducttape, oftewel super plakband, wc-papier en, ammelel, alumieme, allememmilium folie.

ROBOROB: We hebben alles, de tijd staat goed, de plaats staat goed, we kunnen gaan.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Nou kinderen, ik hoop maar dat het goed gaat. *(wordt een beetje bang)* De tijdreismachine is al wel gaaf, maar ik heb hem nog niet getest.

ROBOROB: We hebben geen keuze, we moeten Loesje halen. Of het goed werkt weten we pas naderhand.

PROFESSOR PLOFPRUIK: Op naar het land van goud en zand! *(er wordt op de knop gedrukt, er komt rook en geluid en een flits)*

PODIUM WISSELING

SCÈNE 4

Loesje en de rups in het Land van Goud en Zand

(het podium is veranderd in een woestijn, in de verte is een piramide met een gouden punt zichtbaar. Loesje heeft inmiddels een andere kleur haar en de rups is levensgroot geworden. Loesje bevindt zich voor op het podium, de rups ligt opgerold achter op het podium)

(Loesje ontwaakt, is wat versuft, klopt het zand van zich af en hoest en kucht)

LOESJE: Pff, wat is het hier heet en stoffig, het lijkt hier wel een grote zandbak. *(kijkt verdwaasd rond)* Zeg kinderen, weten jullie misschien waar ik ben? Wat? En hoe ben ik hier dan terecht gekomen? Wacht even, nu weet ik het weer! Ik ging op de koffie bij ome ploffie, ik zat in een tijdreismachine en nu ben ik hier. Nou dat is dan de eerste uitvinding van mijn oom die in één keer goed werkt. Maar ja, nou zit ik hier helemaal alleen in deze woestijn. Dan ga ik maar snel weer terug naar het laboratorium van ome plof. *(schrikt)* Oh mijn hemel, ik heb de armband met de terug naar huis knop niet bij me, dus ik kan helemaal niet terug. *(begint te huilen)* Ik kom hier nooit meer weg! *(ondertussen ontwaakt de rups ook. Ze staat op en ontdoet zich ook van zand en begint te kijken waar ze is)* Wacht eens even, ik ben niet helemaal alleen, want ik had een pot bij me en daar zit een rups in. *(vindt lege pot)* Ohh, die is ook al weg. Of kinderen, hebben jullie misschien ergens een rups gezien? Wat, waar dan? *(Loesje draait zich om en staat oog in oog met een levensgrote rups, ze schrikken)* Ahhhhh! Wow rupsje, wat ben jij groot geworden!

RUPS: Nee Loesje, wat ben jij klein geworden.

LOESJE: En je kan nog praten ook! Maar jij paste eerst in deze pot, dus ik ben niet klein geworden, maar jij wel heel groot!

RUPS: Ik ben dan misschien heel groot geworden, maar jij bent heel rood geworden!

LOESJE: Rood, echt niet, hoe kom je daar nou bij?

RUPS: Je haren zijn knalrood geworden, het doet bijna pijn aan mijn ogen. Kijk maar eens in de spiegeling van die glazen pot.

LOESJE: Laat me eens kijken. Wow, ik ben echt super rood geworden. Maar het staat me eigenlijk best stoer. Maar jij zo groot en ik zo rood, dat komt natuurlijk door die tijdreismachine! Ik wist het wel! De uitvindingen van ome plof werken nooit in één keer goed. Hij moet er altijd nog een beetje aan schaven zegt ie dan. Deze machine was nog niet helemaal klaar en daarom zijn wij nou veranderd!

RUPS: Maar hoe groot, hoe klein, of kleurrijk we ook zijn, daar staan we dan midden in de woestijn! En door die machine zijn we waarschijnlijk ook nog eens in een andere tijd beland. We weten niet waar we zijn, we weten niet wanneer we zijn, we

weten niet waar we naartoe moeten, we komen hier nooit meer vandaan! *(begint te huilen)*

LOESJE: Rustig, rustig maar rupsje. Professor Plofpruik en Roborob weten natuurlijk waar ze ons naartoe geflitst hebben, die zullen ons vast wel komen zoeken. Wacht even, ik heb mijn telefoon bij, ik bel ze wel even op. Oh jee, die doet het niet in die grote zandbak hier natuurlijk. Maar de professor en Roborob zijn zo slim, die bedenken vast wel een oplossing om ons hier weg te krijgen. We moeten alleen wel een plekje zoeken waar een beetje schaduw is en waar we wat te drinken kunnen krijgen. Want ik krijg wel dorst in deze hitte.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ  **INK**

“Samenspelen” is ons motto